

על הפרק

באותו מחיר; רק החלטה כזאת עשויה להגביר את הייצור ולהציל את „התיכנון“.

שום תרופת-סרק אחרת, כגון — פול כמותי, או פול לפי צורת ההתיישבות — אין בכוחה להציל את המצב. שום משק, ויהיה החזק ביותר, לא יוכל לייצר חלב מעל למיכסתו בלי הבטחה זו מראש.

3. על המוסדות החקלאיים לתבוע הבהרה מיידית של התיכנון לעתיד. לא ייתכן בשום אופן שהייצרנים יקבלו את ההודעות על מיכסותיהם בחודש ספטמבר, תיכנון מסוג זה מביא אתו את התוצאות שנתנסו בהן בשנת תשכ"ג.

אין צורך להיות מומחה כדי להבין מה תהיינה התוצאות של תיכנון, כשבחודש ספטמבר מודיעים לייצרנים על מכסותיהם „החודשיות“ ואם לא די בזה — מוסיפים גזירות, כגון — תשלום עבור חלב מעל למיכסה התודשית לפי המוצר המביא את ההכנסה הפחותה ביותר.

נלמד מהניסיון המועט שהצטבר ואל נתבייש ללמוד מאחרים. במשק החלב אין מקום למהפכות משנה לשנה; אין הוא דומה לגידול ירקות עונתיים.

אם שחטנו בשנת תשכ"ג 9000 עגלות, הרי אפשר לנחש מראש השפעת „שחיטה“ זו על הייצור. בשנת תשכ"ה, אלא אם כן ימצאו כלכלנים שיציעו שוב ייבוא פרות מחוץ-לארץ.

בסיכום: האינטרס המשותף שלנו, של כל הייצרנים, הוא — הגברת הייצור בכל הדרכים והאמצעים שעומדים לרשותנו, וזאת נוכל להשיג אך ורק אם נחליט מיד על פול-כספי משותף בהסכמת האוצר או אף בלעדיו.

המסקנת הבשר

גם בייצור הבשר אנו קרבים למשבר רציני. זו פעם ראשונה בתולדות המועצה לשיווק בקר שהחלט בה על ייבוא בקר לשחיטה.

תיכנון ייצור החלב לשנת תשכ"ד

כעת כבר מותר, לכל הדעות, להודות שהתיכנון לשנת תשכ"ג נכשל לחלוטין ואין זה מעניינו לנתח את סיבות הכישלון.

עובדה היא שמרוב תיכנון אנו עומדים כעת לפני ההכרח לייבא חמאה מחוץ-לארץ וכן דגים בייבוא גבינה.

הסימנים הראשונים מראים שאנו נעמד בפני אותו המצב בשנת תשכ"ד, אם לא נדע לאחוז בכל האמצעים שעדיין עומדים לרשותנו למען הגברת הייצור.

כידוע, עדיין מתנהל ויכוח בין הייצרנים לבין המשרדים הכלכליים על כמות החלב לשייר ווק בשנת תשכ"ד; הייצרנים תובעים 282 מיליון ליטר, ואילו המשרדים הכלכליים והאוצר בראשם אינם מסכימים ליותר מ-273 מיליון ליטר.

הנכון הוא שהשוק הישראלי יקלוט השנה 300 מיליון ליטר לפחות. לאור התפתחות השייר ווק למעשה והשימוש באבקת חלב בשנת תשכ"ג, וכן העליה בשמונה אחוזים בשיווק המוצרים העיקריים, אין עוד כל ספק שהשוק שלנו יקלוט השנה 300 מיליון ולא 273 מיליון ליטר; מה איפוא עלינו לעשות למען לא לאבד את כוח הקליטה של השוק?

שלושה הם הדברים שעלינו לעשותם: „עלינו“ — פירוש כל הייצרנים, ללא יוצא מן הכלל — המשק הקיבוצי, המושבי וגם הפרטי: 1. להגביר את הייצור בכל הדרכים; היינו: לחזור להזנה אינטנסיבית, להשליך מאחורי גונו את כל העצות הטובות הטוענות לשחיטת פרות ועגלות, לשימוש בחלב לייצור בשר לבן וכדומה.

2. על האירגונים והזרמים ההתיישבותיים, המרכז החקלאי בראשם, להכריז מיד על „פול-כספי“, היינו — כל החלב שיגיע לשוק יזכה

בכך, שהמועצה יהיה לה הכסף והיידע הדרור שים לביצוע משימה זו. כאמור, הוחלט ברוב גדול להסכים לייבוא בקר חי ולא בשר קפוא; אחריתה של החלטה זו, מי ישורנה?!

מה שהפתיענו בוויכוח זה היתה ההודעה שבשר קפוא איננו נכלל באינדקס ולכן אין בכוחו לתרום לריסון ההתייקרות — האמנם?

המכון הווטרנארי שלנו

בציבור הבוקרים שלנו הולכת ומצטברת התמרמרות רבה על המצב במכון הווטרנארי שלנו. לא נחזור כאן על פרשת הריסון בפני טיילריה, על פרשת ייצור וואקסינה נגד פוט מגזעים שונים ועל מה ששמענו מפי ברסמכא כפרופסור גולדבלום על התנאים במכונים מסוג זה בחוץ-לארץ.

בזמן האחרון נאלצנו להביא את תלונותינו בפני המנהל הכללי של משרד החקלאות ולחזור על כך באסיפת „החקלאית“.

הפעם נגיד רק זאת: יקר לנו מאוד המכון הווטרנארי שלנו ושמו הטוב, לכן מבקשים אנו מאת המנהל הכללי של משרד החקלאות למנות ועדה ציבורית אשר תלמד את בעיות המכון ותציע את האמצעים שיש לאחוז בהם כדי למנוע את הסכנה הנשקפת ממנו לתחנה לחקר החקלאות ולשירות ההורעה שבשכנותו.

כבר נאמר, נכתב והוסבר פעמים רבות שכל עוד אין אנו מדביקים את דרישות השוק לבשר, הגדלות והולכות, אין מנוס מייבוא משלים; אנו כייצרנים מעוניינים בפיתוח והגברת הדרישה, ולא בצימצומה.

השאלה היסודית היא — מה יש לייבא, בקר חי או בשר? אין עוד צורך לחזור ולהסביר שהתשובה הנכונה היא — בשר קפוא, אותו אנו קונים (לפי יחידת משקל) באותו המחיר של בקר חי. בקניית בקר חי אנו מוציאים על הובלה פי שניים ולמעלה מזה; ומאחר שהתפור קה מבקר חי אינה אלא כחמישים אחוז בשר אכיל (מאקסימום), הרי ברור בהחלט מה צריכה להיות הדרך שלנו בייבוא משלים של בשר.

להפתעתנו הגדולה החליטה המועצה לשיי ווק בקר לייבא בקר חי ולא בשר. אפשר היה להבין זאת אילו החליטו לייבא עגלים בגיל שישה חדשים לפיטום כפי שהחליטו בעבר. בדרך זו היו יכולים החקלאים הצעירים, שאין משקם מפרנסם לפי שעה, להרוויח משהו תמורת טיפולם בעגלים אלה; אולם, ההחלטה לייבא בקר מבוגר לשחיטה, את מי היא מעשירה? להמתקת הגלולה המרה נאמר בתחילה שהמור עצה לשיווק בקר — היא היא שתעסוק בייבוא זה והיא גם תווסת את שחיטתו וכו'; אולם בטרם נגמר הוויכוח בנידון כבר יצא המרצע מהשק והוגד לנו שהסדר זה של הייבוא מותנה

התצוגה ה-7 של בנות הפרים שבמבחרן

במסגרת שגרתית, כפי שהונהג בתערוכות האחרונות, הוצגו גם הפעם בנות ארבעה פרים צעירים. שהיו דגם מייצג ממוצע של עשרות בנות שנבחנו במשקים רבים.

בנות הפר „רץ“ ממשק צימרמן בארה"ב איכזבו במבנה גופן הקטן והרזה ובתנוכתן הנמוכה, יחסית, ואף כי היו בעלות עטין יותר טוב מבנות הפרים האחרים הרי לא שיפר הדבר את הרושם הכללי השלילי.

בנות הפר „רודן“ ממשק פאבסט בארה"ב היוו קבוצה אחידה אך לא מצטיינת ביופיה; הן בעלות עטין בלתי צמוד.

בנות „דביר“ ממשק גבע היו בחלקן גדולות ובעלות גוף מפותח ועמוק, אך גם לאלה עטין לא צמוד. בנות „בראון“ ממשק בראון בארה"ב זכו במקום ראשון, לפי התרשמות הקהל, בזכות תנוכתן הגבוהה ובזכות אחידות הקבוצה; הפרות אינן גדולות במיוחד, אך בעלות אופי חלבני; עטינן אינן מצטיינות, אך גם אינן מתנענע יתר על המידה.

קהל המאות שבא לחזות בתצוגה נהנה מסדר מופתי, מקטלוג שהוכן בקפידה, מפגישת רעים נעימה יבעיקר מפרות יפות-מראה שהוכנו כראוי לתצוגה.

(ראה תמונות מהתצוגה בעמודי התמונות)